

Константин Миладинов

ИЗБРАНИ ПЕСНИ

ДУМАНИЕ

Зашчо, зашчо ја да љубам?
Зашчо себеси да губам?
Окул-нокул јарка младост,
От љубовта барат ладост.
Тја лад не дат, пламен даат,
И во маќи душа клаат.

Зашчо, зашчо ја да љубам?
Зашчо себеси да губам? –
Јарка младост, јарко греит
И ко цвеќе ме венеит.
Барам сенка да с' оладвам,
В место сенка, в жарој падвам.

Зашчо, зашчо ја да љубам?
Зашчо себеси да губам? –
Младост срцето ми печит
Без надежда да м' излечит.
Ела, младост, усили се
И во мене угасни се!

1859 февруарија

ЖЕЛАНИЕ

Кога ќе доит при мене!
Кога ќе седнит до мене!
Така си велеш ката-ден. –

Ја кога дојде у мене –
Как' ќе излеза пред неа!
Да не би дошла никога! –

БИСЕРА

Бисеро моме, Бисеро,
Шчо носиш бисер на грло?
Твоето грло хубаво
И от дробнаго бисера
Хилјада пати побело.

Бисеро, моме, Бисеро,
Зашчо со бисер покриваш
Твоето грло хубаво?
Ја нејку бисер да баца
Тук сака твоето грло.-

Бисеро, моме, Бисеро,
За кого низиш бисерот?
За кого готвиш дарои?
Ја дарој бисер не сака
Тук сака мома Бисера.

ТАГА ЗА ЈУГ

Орелски крилја как' да си метнех,
И в наши стрнида си прелетнех!
На наши места ја да си идам,
Да видам Стамбол, Кукуш да видам,
Да видам дали сѐнце и тамо
Мрачно угревјат, како и вамо.

Ако как овде сѐнце ме стретит,
Ако пак мрачно сѐнцето светит;
На пат далечни ја ќе се стегнам,
И в други стрни ќе си побегнам,
Каде сѐнцето светло угревјат,
Каде небото ѕвезди посеvjат.

Овде је мрачно, и мрак м' обвива,
И темна магла земја покрива;
Мразој и снегој и пепелници,
Силни ветришча и вијулици,

Околу магли и мразој земни,
В гради студој и мисли темни.

Не, ја не можам овде да седам,
Не ја не можам мразој да гледам!
Дајте ми крилја ја да си метнам
И в наши стрни да си прелетнам;
На наши места ја да си идам
Да видам Охрид, Струга да видам.

Тамо зората греит душата,
И сѐнце светло зајдвит в гората;
Тамо дарбите природна сила
Со сѐта раскош ги растурила:
Бистро езеро гледаш белеит,
Или од ветар синотемнеит;
Поле погледниш или планина,
Сегде божева је хубавина.

Тамо по срце в кавал да свирам,
Сѐнце да зајдвит ја да умирам.

Во Москва